

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 701. An & qualiter fictis personis aut certo personarum generi in communi fieri possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

2. Resp. Ad secundum: fieri quoque possunt omnibus & regulariter solis, cum quibus est testamenti factio, id est, qui in testamento institui possunt hæredes, seu testamenti factionem passivam habent. ut Lauterb. *in ff. de legat. §. 6.* juxta §. 24. *Inst. de legat.* Manz. *ib. n. 2.* Zoës. *in ff. de legat. & fideicom. n. 10.* Unde non tantum iis, qui ipso jure institui nequeunt hæredes, sed etiam ijs, qui, licet jure institui capaces, in effectu tamen hæredes esse non possunt, quia fiscus tanquam indignus hæreditatem aufert, legata fieri non possunt. Stru. *in ff. de legat. th. 4. lit. y.* & Muller. *ibid.* Differunt autem incapaces ab indignis, quòd incapaces sunt, quos jus prohibet esse hæredes, sive id contingat sine illorum culpa, ut spurii, filii adulterini, incestuosi (quò etiam pertinent servi, qui quia ex sua persona factionem passivam testamenti non habent, etiam ijs quæ talibus seu purè legata fieri nequeunt: sicut tamen ijs simul cum domino est factio testamenti, passiva, sic etiam iis legari ex persona domini quid potest. Stru. *l. c. lit. z.* Muller. *ibidem.*) sive id contingat ob culpam seu delictum, quales sunt aqua & igne interdicti, deportati, fustigati cum perpetua relegatione, maxima capitis diminutione affecti quia hæredes institui non queunt. Non tamen etiam Fiscus ad hæreditatem talem vel legatum admittitur. Muller. *l. c. lit. o.* Indigni sunt, qui per se quidem hæreditatis & legati capaces, probroso tamen aliquo facto suo se indignos reddiderunt, ita ut Fiscus ab ijs hæreditatem vel legatum auferre possit. *L. 8. §. 14. ff. de jur. Fisci. L. 9. ff. ad SC. Silanum.* Rosenth. *de feudis. c. 5. concl. 57. n. 2.* Muller. *l. c.* quamvis, ut Idem, cum Peregr. *de jur. fisci l. 2. tit. 2. n. 7.* Arg. *L. 1. c. de his, quib. ut indign. possessionem & dominium reilegata acquirant, donec fiscus illud auferat.* Notandum porro hic, quòd, dum quidam incapaces sunt legatorum, relicta ijs pro non scriptis habentur (nisi ad se substitutus vel conjunctus. *L. unie. §. 8. c. de caduc. toll.*) legatum penes hæredem manet, etiam sine onere. *cit. l. unie.* Stru. *cit. th. 4. lit. y.* Unde etiam, si legatum divisibile. v. g. fundus legetur Titio & Cajo, hoc non existente in rerum natura, dimidia pars non accrescit Titio; quia pars legata Cajo pro non scripta habetur. *L. penult. ff. que pro non scrip. hab. ideòque jus accrescendi.* Muller. *l. c. lit. p.* remittens ad Cujac. *ad l. 16. de legat. 1.* De cætero sufficit legatarium capacem esse tempore mortis testatoris, licet tempore conditi testamenti capax non esset. de Lugo. *de f. & f. Tom. d. 24. n. 137.* cum citato à se Molin. *Tom. 2. d. 195. §. si legatarium.* quamvis Lauterb. *l. c.* dicat, eos debere habere dictam factionem passivam testandi tempore conditi testamenti & tempore mortis testatoris, dum legatum est purum. pro quo citat. *L. 40. §. 1. ff. de hered. institut.* dum verò est conditionatum, sufficere eam adesse tempore existentis conditionis juxta *L. 26. ff. de condit. inst.* & semper debere attendi tempus agniti legati per *L. 104. ff. de condit. & demonstr.*

3. Dixi etiam regulariter, nam data regula fallit imprimis in Professis & Coadjutoribus formalis Societatis, qui institutionis in hæredes incapaces sunt (intellige, singuli in particulari; in communi enim seu domus professæ ipsæ hæredes institui possunt) non tamen in particulari incapaces sunt legatorum. de Lugo. *cit. n. 137.* Idem est de Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia & Capucinis, juxta *c. exiit. §. ad hæc de V. S. in 6. & Clem. unie. eod.* dummodo tamen illis non relinquatur legatum tantæ quantitatis, ut in fraudem Regulæ & sub nomine legati hæreditas dari videatur. Reiffent. *h. t. n. 634.*

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

juxta *cit. Clem. unie. §. quia igitur.* Quænam autem sit talis quantitas excessiva, vide apud eundem. Item nisi legato talis apponatur conditio vel modus, qui eorum professioni repugnaret. v. g. ut vineam legatam excolerent, domum elocarent. Reiffent. *num. 636.* juxta *cit. c. exiit. de V. S. & Clem. exiit. eod. §. licet verò.* Secus est, ubi testator legando rem certam mobilem vel immobilem expressit modum, Fratribus licitum, v. g. ut per personam vel personas idoneas distrahatur, & pecunia inde acquisita convertatur in ædificia aliàque Fratrum necessaria, sine scrupulo legatum non excessivum recipere possunt juxta *cit. c. exiit.* quin & ubi hæres tale legatum extrahere nollit, cogi ad hoc possit à Judice tam seculari quàm Ecclesiastico, etiam nemine petente. Arg. *cit. c. exiit.* Reiffent. *n. 637.* citatis Sanch. *L. 6. mor. c. 26. n. 60. & 61.* Barbof. *in cit. c. exiit. n. 14.* Imò & ipsi Fratres rogare possunt extra judicialiter Judicem, ut suo officio fungatur. Reiffent. *l. c.* & apud illum Sanch. *l. c.* citans Sylv. *v. hereditas. 1. q. 7. dist. 1. n. 10.* Cordub. Rodriq. & alios. cum ita monendo & rogando non instituant actionem, quod non possunt. Arg. *Clem. exvi. §. cupientes. de V. S.* nec jus aliquod prætendunt. Reiff. *l. c.* Fallit quoque videtur dicta regula in ipso hærede, dum est institui potuerit hæres, ei tamen jam instituto hæredi ex asse seu non habenti cohæredes relinqui non potest legatum. *L. 34. §. 1. l. 116. §. 1. de legat.* & ita tanquam certum tenent Lauterb. *ad ff. de legat. & fideicom. §. 7.* Stru. *ibid. th. 5. lit. a.* & *ibid.* Muller. citatis alijs, consequeretur enim hac ratione legatum à seipso, essetque sic sibi creditor & debitor, & rem obtineret ex causa legati, quam æquè ac hæres fuisset habiturus; quæ jura non admittunt, ut bene Muller cum alijs citatis pluribus LL. Quin tamen hæredi instituto cum alijs cohæredibus prælegetur aliquid, nil vetat, cujus prælegati forma in eo consistit, quòd illud uni ex hæredibus ita sit assignatum, ut ante divisionem hæreditatis præter hæreditariam portionem postea quoque jure hæredis ab illo prælegatario capiendam, si nondum habeatur, capi possit. Muller. *l. c. lit. y.* quem vide de hoc ulterius. Est quoque speciale quid in legatis alimentis, dum ea fieri possunt personis, quæ nullatenus institui possunt, quales sunt deportati. *Surdus de alim. tit. 8. privil. 7. num. 6.* Zoës. *ad tit. de alim. legat. n. 4.* Muller. *l. c. lit. d.* Item filii incestuosi, qui quidem incapaces plenè legatorum sunt, ita ut in rigore juris civilis eis alimenta ne quidem debeantur per *Auth. per complexum. c. de incest. nupt.* id tamen Jure Canonico correctum per *c. cum haberet, de eo, qui dux. in matrim. quam poll.* ita ut etiam ijs quò ad alimenta legari possit, ex ea ratione; quia præstatio alimentorum est juris naturæ. Muller. *l. c. lit. e.* quod tamen non transit ad hæredes illius, sed redit ad parentes patris illius, ut Mantic. *de conjectur. ultim. vol. L. 8. num. 33.*

Quæst. 701. An & qualiter igitur personis fictis aut certo personarum generi in communi fieri possunt legata.

1. Resp. Ad primum: personæ fictæ (quales sunt Universitates, Civitates, Pagi, Collegia, Corpora, quæ in *L. 22. ff. de fidejuss.* dicuntur fungi vice personæ) sicut institui possunt hæredes, sic etiam eis hodieum (quod aliàs jure veteri prohibitum) relinqui possunt legata, modò Collegia licita (etiam si necdum existentia, sed futura, ut Lauterb. *l. c. §. 7.*) illicita autem & prohibita censentur regulariter

luriter omnia, quæ speciali privilegio subnixta non sunt, ut Idem per *L. 8. c. de hered. inst.* Tamen si autem, ut ait Muller. *l. c. lit. a.* Collegia Judæorum inter illicita numerari nequeant) quod ad summum intelligendum de iis, in quibus Religionis suæ exercendæ causa conveniunt, ut sunt eorum Synagogæ in plurimis locis permixta, & non de aliis, utpote propter metum conspirationis in Rempublicam regulariter prohibitis, nisi speciali privilegio suffulciantur. Lauterb. *l. c.* hereditas tamen & legata illis relinquere specialiter prohibitum per *L. 1. c. de Judæis. l. 11. ff. ad leg. corn. de sicar. l. 3. §. ult. de decur. Molin. de f. & f. tr. 2. d. 134. n. 1.* Matthæi. *de success. c. 4. Aphor. 3.* Muller. Lauterb. *ll. cit.* Possent nihilominus in particulari singulis Judæis legari; quia id specialiter nulli prohibitum teperitur, utunturque Jure Romano. *L. 8. c. de Judæis.* defendit Carpz. *f. F. p. 3. c. 13. def. 36.* negante id Christin. *vol. 2. decis. q. 2. n. 9.* & aliis. cum constet esse juratos hostes S. Crucis, insidiatores Fidei, pestes Justitiæ, ut Limnæus *de Jurepub. tit. 1. l. 3. c. 2. n. 16.* Porro dum Collegio licito in concreto accepto, & non singulis de Collegio, ita ut inter singulos statim dividi possit; sed redigendum in fiscum, ut inde singuli annuos redditus percipiant. Lauterb. *l. c. §. 8.* quod si in legatum relictum prædici alicujus Collegii, censendum debere potius ipsi Collegio, si relinquens est extraneus; secus, seu debere potius ipsi prædici. Arg. *c. reliquistis. b. t. l. 20. §. 1. ff. de ann. legat.* sentiunt Mantic. *l. c. l. 6. n. 7.* Alciat. in *L. 1. de ff. Eccles. n. 8.* Mudæ. in *l. 8. c. de legat. & fideicom. & alii,* quos citat & sequitur Muller. *l. c. lit. a.*

2. Resp. Ad secundum: sicut hæres institui potest certum personarum genus. v. g. pauperes, ita etiam illis. v. g. pauperibus in genere, relinqui potest legatum, ut habet communis. dum autem legatum in plurali numero, illud totum in unum conferri non posse videtur, juxta *c. pluralis. de R. f. in 6.* & ita tenent Mantic. *l. c. vol. 2. l. 8. tit. 1. num. 18.* Myns. *cent. 3. obs. 67.* Lauterb. *l. c. §. 9.* Muller. *cit. th. 4. lit. u.* & DD. communius. quamvis Bachov. *ad Treutl. vol. 2. d. 13. th. 3. lit. B. & C.* censeat, posse tunc in unum reliquis calamitosiorem conferri, maxime accedente arbitrio Judicis, quod non facile admittendum ait Bardili *de legat. ad pias cau. th. 20.* sed distribuendum pauperibus & mendicantibus illius Civitatis, in qua testator habet domicilium; vel constituendus ex eo annuus redditus, si amplum est, pro victu pauperum. Arg. *L. 49. §. 3. c. de Epsic. & Cler.* vel relinquendum Xenodochio, in quo aluntur pauperes, si ibi est.

3. Resp. Ad tertium: jure quidem veteri incertis personis legata relinqui non poterant; quia videbatur esse quædam dementiæ species bona magno labore acquisita, personis incertis relinquere; quamvis excipiebatur casus, si ex certis personis unialicui incerta relictum legatum. v. g. ei, qui ex cognatis meis filiam meam duxerit in uxorem: hodie dum tamen jure novo legata personis ab initio incertis in genere relicta, ut dum v. g. dicitur: lego illi, qui in uxorem duxerit filiam meam 100. aureos, valida sunt, & legatarii incertitudo legatum non vitiat. Arg. *§. 27. Inst. de legat.* Ut autem valeat, requiritur, ut ex post facto appareat, vel ex eventu certiorari possit, cui præstari debeat. quod si non appareat, legatum est ipso jure nullum. Arg. *L. 4. l. 10. l. 27. ff. de reb. dubis.* Lauterb. *§. 10.* De cætero parum refert, an persona legatarii de facie sit nota, aut ex nomine aliâve demonstratione constet, aut etiam in nomine, cognomine, prænomine erretur,

modo de certa persona constet. *§. 25. & 29. Inst. de legat. Lugo. cit. d. 24. n. 249.* Sanch. *de matrim. l. 7. d. 8. n. 37.* Lauterb. *l. c.* dum tamen incertitudo, cui factum legatum oritur ex nomine legatarii; eo quod plures sint ejusd. nominis, & ex nullis circumstantiis aut conjecturis constat, cui legare intenderit testator, Jurisconsulti plures. Arg. *L. duo sunt Titij. ff. de testamentar. tutel. l. si quis pluribus. & l. si ita fuerit. ff. de reb. dub.* sentiunt non valere legatum & neutri dandum, ex ea ratione, quod licet unus eorum revera jus habeat, deficiat tamen probatio juris, & ideo, non ex defectu juris, sed ex defectu probationis neuter jus habeat. Verum hæc sententia merito displicet. Molinæ. *l. c. d. 197.* de Lugo. *l. c. num. 251.* Dianæ. *Tom. 2. tr. 5. miscell. resol. 58.* citatis pluribus aliis. Unde affirmant, sententiam illam, quod in hoc casu legatum neutri dandum sit, sed possit ab hærede retineri, non satis fundatam in jure naturali, & ideo non sequendam; sed legatum dividendum inter illos. ex ea ratione à priori; quod quando certò constat uni ex duobus Titij deberi, certò etiam constet, testatorem noluisse legatum remanere penes hæredem: at certò in hoc casu constat alterum ex iis Titij esse dominum legati, & habere jus ad illud, licet non constet quis ille sit (uti & ipsi adversarii fatentur in hoc casu non deficere jus, sed solam probationem) dum autem constat certò, rem, quam habes esse alienam, nempe Petri vel Pauli, non potes eam retinere tibi ex eo capite, quod nescias cujus sit; sed debes inter utrumque dividere, ut sentiunt omnes. quare hæres id sciens, non potest legatum reservare sibi; sed debet dare, ut inter illos dividatur, vel forte uni adjudicetur. Confirmat quoque sententiam ex eo de Lugo: quod si ipsi isti legatarii convenirent inter se, ut alteri accepto pretio & compensatione cederet suum jus, quod habet, si quod habet; jam is, cui jus cessit, habet jus certum contra hæredem; cum certum sit, testatorem voluisse unum ex illis circa rem illam præferri hæredi. Unde jam, si alter eorum jam habeat jus certum contra hæredem, utriusque illius jus non erit amplius incertum, sed omnino certum. Semper autem præsumatur talis conventio & voluntas utriusque legatarii contra hæredem, dum singuli malunt accipere partem, & cedere partem alteri, quam rem totam ab hærede retineri. Qualiter autem hæc confirmatio locum non habeat in legatis, in quibus unus alter cedere non potest neque legatum dividi, aut forte evenire, quale est legatum libertatis relictum 2. stychiis, vide apud eund. de Lugo. *n. 253.* Quod attinet ad legata pia. v. g. dum relictum legatum in honorem Dei, neque expressus locus, cui dandum est, applicandum Ecclesiæ loci, in quo habebat domicilium, id est, suæ Parochiæ. Si verò relictum nominatim Ecclesiæ alicujus Sancti, multæque in eo loco inveniantur Ecclesiæ ejusdem nominis, dandum Ecclesiæ pauperiori; nisi tamen conjecturæ sint pro una potius quam altera. v. g. quia erat inter fines Parochiæ testatoris; vel quia eam frequentius solebat adire, inque ea orare; vel in ea habebat sepulchrum; vel quia loquens de Ecclesiâ solebat illam intelligere, tunc ei erit dandum, etiam dum alia esset pauperior, ut Abb. & Covar. apud Molin. *d. 197.* vel saltem, dum utraque est æqualis paupertatis. Si tamen plures essent Ecclesiæ ejusdem tituli, & nulla esset intra Parochiam, nec majorem pro se haberet conjecturam, nec una aliis pauperior, posse Episcopum eligere quam maluerit. Arg. *L. si quis servus. §. si inter duos. ff. de legat. 2.* docent Sanch. & alii apud Dian. *l. c.* Negant hoc ipsum, sed dividendum in hoc casu i. gatum, si divi-

dividuum est, volunt cum Bart. & Covar. Molin. *vir. 197. in fine.* de Lugo. *l. c. num. 154.* Si verò res legata individua est. v. g. fundatio beneficii, vel constructio Capella in tali Ecclesia, forte vel transactione legatum tradendum. et si res, sive dividua, sive individua sit inalienabilis, requirendam licentiam Pontificis, ut contra voluntatem fortè testatoris res applicetur etiam ex consensu alterius Ecclesiae alteri loco, de quo testator non cogitavit. ita de Lugo. *l. c.*

Quaest. 702. Quinam onerari possint legatis praestandis.

R Esp. Jure quidem veteri iis onerari non poterant nisi haeredes testamentarii, ut constat ex *§. 1. Inst. de legat.* dum ibi in descriptione legatorum additur: *ab haereditibus praestanda.* hodierno tamen jure post aequationem legatorum & fideicommissorum haec praestatio imponi potest cuivis, ad quem morte legantis aliquid commodi transit, sive ei ex dispositione legantis vel legis aliquid deur, sive non adimatur. Arg. *L. 1. §. 6. ff. de legat. 3. l. 9. c. de fideicommissis.* Lauterb. *ad ff. de legat. §. 12.* Sic itaque in specie legatis onerari possunt etiam haeredes ab intestato venientes. *L. 92. §. fin. ff. de legat. 1.* Item possessores. *cit. l. 92. §. 1.* Item haeredes haredum, si nimirum certum sit, ad eos hereditatem perventuram. *L. 5. §. 1. l. 6. ff. de legat. 3.* Item substituti; cum, quae ab instituto relicta sunt, à substituto debeantur, nisi contraria testatoris voluntas appareat. *L. 74. ff. de legat. 1.* ubi etiam tres conjecturae, unde haec voluntas colligi possint, ponuntur. Item jure novo ipsi legatarii & fideicommissarii gravari possunt, quomodo tamen hi gravari providi esse debeant, consulti à Stryck, *de cautel. testam. c. 20. §. 10.* Lauterb. *l. c. §. 13.* Item donatarii causâ mortis. *Lib. 77. §. 1. ff. de legat. 2.* De cetero qui morte legantis nihil acceperunt, legato ex bonis propriis praestando gravari nequeunt. *L. 9. c. de fideicommissis.* sicut etiam nemo ex causa legati solvere plus cogitur, quam à legante accepit. *L. 70. §. 1. l. 114. §. 3. ff. de legat. 1.* Quamvis interdum valeat legatum, etiam si externa specie, plus, quam à legante receptum, continere videatur. v. g. dum is, cui legata 100. post decem annos praestare teneretur 150. vel si, cui legata 100. ut fundum praestet pluris valentem, cum exinde magnum emolumentum consecutus sit, vel poenam imminuentem evaserit. Lauterb. *§. 14. juxta cit. l. 70. §. 1.*

Quaest. 703. An & qualiter facta conditio à rebus legari possint.

R Esp. Legari possunt facta, ita ut haeres jussus à testatore aliquid facere. v. g. legatarii aedes rescire, is ei parere debeat. *§. 21. in fin. Inst. de legat. l. 66. ff. de legat. 1. L. 49. §. fin. ff. de legat. 2.* Muller. *ad Struv. in ff. de legat. th. 15. lit. a.* Lauterb. *§. 15.* citatis insuper pluribus aliis LL. Quemadmodum autem in omnibus aliis obligationibus facti requiritur, ut sint licita & honesta juxta *L. 15. ff. condit. instut. l. 5. c. de LL. ita & in facto legato, ut sit honestum. L. 112. §. 3. & fin. ff. de legat. 1.* nec sanctionibus legum adversetur. *cit. L. 112.* Muller. *l. c.* hoc ipsum exemplificans, quem vide. Item ut utilitatem alicujus respiciant. *L. 114. §. 14. ff. de legat. 1. l. 38. §. 4. ff. de legat. 3. l. 114. §. 14. de legat. 1.* Brunem. *ibidem.* Muller. *l. c.* Item facta, ut aetimationem admittant. *cit. l. 114. §. 8.* Bardili. *disfert. de oblig. faciend. c. 5. th. 43.* Muller. *l. c.* Ac denique, ut non inepta, id est, qui vivis nocent & *R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.*

mortuis non prosint, *L. 113. §. fin. de legat. 1.* ita ferè Lauterb. *§. 15.*

Quaest. 704. Quae res legari vel non legari possint.

1. **R** Esp. Primò: legari nequeunt res, quae ex natura sua non sunt in commercio; quales dicuntur, quae emendo, vendendo aliove contractu acquiri vel possideri nequeunt, cum commercium ab Ulpian. *fragm. tit. 19. §. 4.* dicatur, jus emendi vendendique invicem, ut sunt res juris divini, puta sacrae, religiose; & juris humani, puta, homo liber, Respublica, res, quae in Principis sunt patrimonio, & quae usibus Principalibus deserviunt, quibus etiam annumeratur tignum aedibus junctum, quod eximi prohibetur per *L. 2. c. de adif. privat. & ita extra commercium esse dicitur per L. 41. §. 1. l. 42. & 43. ff. de legat. 1.* haec inquam res legari non possunt. *c. 1. h. t. §. 4. Inst. de legat. l. 39. §. 8. & seq. ff. de legat. 1.* Et quidem si res simpliciter absolute ex natura sua est extra commercium tam haeredis quam legatarii, quales sunt jam enumeratae, & de quibus loquuntur. *cit. l. Legatum planè nullum est, ita ut haeres ne quidem ejus aetimationem praestare teneatur.* Lauterb. *§. 17. Stru. in ff. de legat. th. 9. lit. a.* Muller. *ibid.* cum communi, Si verò solùm per accidens est extra commercium ejus nihilominus aetimatione praestanda est legatario ab haerede per *L. 40. ff. de legat. 3.* Muller. *l. c.* citatis aliis. Sic etiam valet legatum, si certo solùm respectu, nimirum ratione personae res est extra commercium: v. g. dum haeres quidem commercium rei non habet, legatarius tamen eam acquirere potest. *Stru. l. c.* Lauterb. *§. 18.* sic illud exemplificans: si testator Christiano à Judaeo Christianum mancipium legasset, licet Judaeus non haberet illius commercium, per *L. 1. c. ne Christian. mancip. id tamen praestare debet per cit. l. 40. §. 3. ff. de legat. 3.* Si verò legatarius commercium nullum haberet rei legatae, seu eam ex natura rei acquirere nequirit, legatum nullum erit, neque ejus deberetur aetimatio. *Stru. l. c.* quam tamen, casu quo haeres ipse haberet commercium rei, deberi per *L. 42. ff. de legat. 1. & l. 49. §. 2. eod. judicat Lauterb. cit. §. 18.* ubi etiam objecta in contrarium diluit.

2. De cetero res, quae per accidens actu non sunt in commercio legatarii; quia v. g. sunt in manibus hostium, adhuc valide legantur; cum potentia & ratione spei sint etiam apud legatarium & in ejus commercio; cum ab eo emi possint. *L. ab omnibus. 104. §. 2. de legat. 1.* Muller. *l. c. lit. d.* ubi etiam, qualiter quod talis res apud hostes existens, jure postliminii legari possit; quamvis aliis communis sit sententia, rem apud hostem existentem, quae nostra non est, legari non posse.

3. Quod attinet feudum, quod quia extra commercium esse dicunt aliqui, legari posse negant plures Feudista. *Manz. de testam. valid. & invalid. tit. 3. num. 11.* apud Lauterb. *§. 19.* quod quidem intelligendum non de feudo haereditario quod praestari posse ait Gail. *L. 2. obs. 114. num. 14.* Sed de feudo antiquo, utpote quod non est aliquid haereditarium, sed omnino ab haereditate, nihil ad successionem in eo conferente, separatam, diversam ab ea & separatam naturam habens, adeoque ad haeredes extraneos non transiens; unde in fideicommissum universale (idem est de fideicommissis particulari seu legato) non venit; quia vassallus testator de eo testari nequit juxta *cap. 1. de success. feudal.* nisi fideicommissarius (intellige, etiam